

346

1

втора

НАЙ-МЪЖНАТА РАБОТА

23 година
11 лекция на общия класъ
15.XII.1943 г. Среда 5 ч.с.
Изгревъ - София

2

Добрата молитва. Сила, здраве е богатство.

Направихме упрагнението за дишането.

Коя е най-мъжната работа въ свѣта? Най-мъжната работа е да гледаш стари хора, болни хора, които да ти разправятъ за своитѣ болести. Разправятъ веднажъ, два пѣти се минало, нищо не ги интересува. Седите сега и казвате. Заболѣ ме крака, ами палцитѣ ме болятъ, ами грѣбнака ме боли, ами вратѣтъ. Хубаво, постоянно повтарятъ. Пише нѣкаква статия. Като напише статията ще се оправи ли свѣтътъ. Казалъ нѣщо. Като казалъ, какво става? Като хвърлишъ единъ камъкъ въ морето, ще направи ли дупка. Нищо нѣма да направи. Казвамъ първото нѣщо: Този стария капиталъ, който хората иматъ, да го пазите, той не е лошъ. Турцитѣ иматъ класическа поговорка: Какво ме у чаарето? Значи какво е разрешението? на въпроса.

Три нѣща има въ свѣта, които сж необходими. Яденето е една необходимостъ. Може да говоришъ, защо Господъ не е направилъ свѣта ~~каква~~ другояче. Може да не харесвашъ, устата, зхбитѣ на човѣкадно трѣбва три пѣти да ядеш на день, сутринъ, обедъ и вечеръ. Животнитѣ ядатъ повече, цѣла нощъ ходятъ събиратъ. После тѣзи преживнитѣ животни, преживатъ. Идваме до човѣка и той трѣбва да яде. Въпросътъ е какъ да яде. Седнемъ да ядемъ, бързае. Защо бързае? Колко време се позволява за яденето? Първата любовна работа това е яденето. Ти на хлѣба ако не може да му говоришъ, той едно благо ти носи. Ти не го четешъ. Какъ ще четешъ сегашния животъ. Двама души се разправятъ за възпитанието. Даването започва, бомбардировката започва, престрелката започва, прекъсва се всичко, спира се, какво ще плащашъ. Ако седишъ на сжщото мѣстъ да плащашъ, опасна работа. Може плащането да стане тѣй, че да ликвидиратъ съдваемата. Оставатъ и двамата.

Сега вие питате, защо сж тия времена. Ние опитваме философията на миналитѣ ~~времена~~ поколѣния. Хиляди пѣти сте гласували, както сега животътъ. Сега намираме, че има нѣщо право, но има нѣща, които сж криви. Кривото криво ли е само по себе си. Рамото не е ли криво, ржавтъ е кривъ. Кой човѣкъ е правъ въ този смисилъ. Де е онази абсолютна правота. Сега оставаме анормалнитѣ работи. Мене болнитѣ хора не ме интересуватъ въ дадения случай.

Болнитѣ хора сж аристократи, на него не може да му угодишъ. Исква креватътъ му да бжде мекичкъ, че храната иска да бжде особена, казва: Не знаешъ ли, че другояме ще умра. Той да ми прислужва, азъ ще стана. Човѣкътъ дава само разпореждания. Трѣбва да се слугува на този. Насъ ни трѣбватъ здравитѣ хора. На Господа му трѣбватъ здравитѣ хора. Да допуснемъ, че не се занимаваме съ себе си, казва, защо този човѣкъ е такъвъ. Не се занимавай съ хората. Разсжждавамъ, защо кучето е куче. Въ какво седи лешевината на кучето. Срѣщате едно малко дете. Казвамъ: Защо е малко детето, нѣма единъ метър височина. Малко е това дете, расте. Ние като виждаме тия противоречия въ свѣта, искаме да ги примиримъ. Ние свѣта не го направихме. Противоречията които сж въ насъ и тѣ сж една необходимостъ. Седи една жена, казва: Защо съмъ родена жена. Следъ като каже, защо съмъ родена жена, ще разреши ли въпроса. Мжътъ казва: Защо съмъ роденъ мжъ. Мжътъ и жената по какво се отличаватъ. Отличаватъ се. Вземете онѣзи ваши любезни синове, за които вие треперите, като идатъ на бойната линия, тамъ нѣма ни креватъ, всички съ своитѣ пушки седятъ, треперятъ, джждъ отгоре, снѣгъ, гранати падатъ, тѣ седятъ. Майка му е говорила любезно, баща му е говорилъ любезно, тогава му

говорятъ съ други думи. Защо му говорятъ по този начинъ? На всички гово-
рятъ по единъ и същъ начинъ. Докато бѣха прости войници спорѣха. Защо той
е майоръ, защо е полковникъ, какъ така, не е по-уменъ. Като дойдатъ на бойн
ната линия за умираването, че той е полковникъ, или войникъ какво ще допри-
несе полковникътъ или войникътъ? И двамата ги очаква смъртъ. Единственото
нѣщо, което може да ги освободи е смаяването. Всичкитъ хора умиратъ по
единствената причина, че сж много голѣми. Ако знаеха закона да ставатъ
малки, щѣха да избѣгнатъ смъртъта, да те не виждатъ. Станешъ като Витоша,
всѣки може да хвърли бомба, има къде да падне. Ако си мѣлъкъ, кой ще те об-
стрелва. Ти ще наблюдавашъ хората безъ тебе да те наблюдаватъ. Сега всички
вие сте много голѣми хора. Даже най-малкиятъ трѣбва му едно легло отъ
два метра. На туй легло нѣколко трилиона същества биха се нредили и още
щѣше да има мѣсто. Въ малката глава на човѣка има три билиона клетки, душ-
ши, които мислятъ въ едно пространство отъ 15 до 19 сантиметра. Ти човѣкъ
кътъ седишъ въ една стая отъ 4 V - 5 метра и казвашъ: "Алка е тази стая,
прозорцитъ не сж хубави, свѣтлина нѣма, малки сж прозорцитъ". Сега вие ка-
звате, че имате много знание. Кажете да спре войната, Кажете да спратъ бом-
бардировкитъ. Кажете и ако спре, значи имате знание; ако не спре, нѣмате
знание. Казва: Азъ имамъ идея. Каква идея имашъ. Кой нѣма като тебе идея?
Той билъ пророкъ. Свѣтътъ е пѣленъ съ пророци. Тѣ сж предсказвали. Какво
сж направили пророцитъ, гадателитъ? Ти идешъ да ти врачува гадателитъ. Азъ
да ви гадая. Ако носите 50-60 кила на гърба си и сте въ водата, непременно
въ водата ще се удавите. Казвамъ, ако спуснешъ една кофа отъ сто кила
съ едно тънко въже, азъ ви казвамъ: Ще се скъса. Пророкувамъ. Съ боси крака
кални крака никога нѣма да те приематъ въ единъ аристократиченъ домъ.
Така ще стане. Ако си облѣченъ съ хубави дрехи, ще те приематъ. Казва: Чудно
нѣщо да се предсказва. Дѣй ви предскажа, че вие три пѣти на день ще ядете.
Казвамъ и виждашъ, че всички хлѣбари сж хора лениви, нѣматъ добро сърд-
це, пекатъ хлѣба. Като гледамъ хлѣбаритъ, врачувамъ, че всички вие ще ядете
сухъ хлѣбъ. Нѣма да бѣде топълъ хлѣбъ. Отде го знаа. Знаа го. Откровение?
Единъ простъ примѣръ. Човѣкъ, който не пие вода отъ извора, всѣкога страда.
Който пие отдолу на 10-20 километра, казва: "Е отъ същото мѣсто иде водата.
Но водата, която е излѣзла отъ извора, щомъ мине единъ метъръ, тя се
измѣня. Като излѣзе още, повече се ицмѣня. Трѣбва да я хванешъ.

Въ свѣта има лѣчи отъ свѣтлината, които се отразяватъ. Нѣкой пѣтъ
приемате една свѣтлина, тя е пречупена, отразила се, не иде направо отъ
слънцето. Въ тебе е дошла една мисль, не иде отъ извора, тя е минала презъ
много умове. Казвамъ, първото нѣщо трѣбва ви една мисль, която е излѣзла
отъ извора. Тогава какъ ще разберемъ. Въ стария заветъ Богъ казва така:
Когато ме потърсите съ всичкитъ си сърдце, ще ме намѣрите. Ние търсимъ Бо-
га само тогава, когато имаме нужда отъ Него. Търсимъ единъ лѣ-
каръ, когато си въ нужда. Туй ни най-малко не показва, че имашъ любовъ
къмъ лѣкаря. Като си здравъ, не искашъ да го гледашъ. Като си боленъ, прави-
вишъ мили очи. Като си здравъ, казвашъ: Да си седи лѣкарятъ. Ние въ свѣта
имаме нужда отъ лѣкари, които гледатъ здравитъ хора, нѣмаме нужда отъ лѣ-
кари, които гледатъ болнитъ хора. Въ новия редъ на нѣщата се нуждаемъ отъ
лѣкари, които гледатъ здравитъ хора. Много е мѣчно да ви представя, какво
ще гледа единъ здравъ лѣкарятъ. Единъ човѣкъ, който те обича, той е лѣкаря
лѣкаря заради тебе. Лѣкаря наричамъ всѣки единъ човѣкъ, който дава нѣщо

отъ себе си. Той е проводникъ на извора. Отъ него всички пиятъ вода. Сега не искамъ да говоря за затворената вода въ шишета, не говоря за затворената вода въ чернитѣ. Всички сж на място. Чернитѣ нѣматъ развитъ свѣтъ, шишетата нѣматъ развитъ свѣтъ, бичвитѣ нѣматъ развитъ свѣтъ. Всички затворени мисли сж човѣшки поредѣци. Седишъ не си доволенъ отъ хората. Казвашъ Този свѣтъ какъвъ е. Ти си този свѣтъ. Сега противоречията за хората, не сж противоречия за птицитѣ. Една птица ще хвъркне, нѣма да си окаля краката. Единъ човѣкъ ще мине по калния пътъ. Въ дадения случай птицата дава единъ начинъ да се освободишъ отъ земната калъ. Хората казватъ: Безъ калъ плодородие нѣма. То е за утешение. Казваме: Като страда човѣкъ, придобива нѣщо. То е за утешение, право е. Но не може да кажемъ, че всѣки човѣкъ трѣбва да страда. Че има страдания, има. Нѣкой животъ изисква страдания, нѣкой животъ не изисква страдания.

Л М И

Тогавъ законътъ на любовта имате Л. Геометрически въ какно седятъ тия линии. Въ любовта имаме две същества, които образуватъ една точка. Въ мъдростта имаме две, d_1, d_2 въ истината имаме пакъ две. Единиятъ триаголникъ е обърнатъ нагоре, другиятъ надолу. Геометрически въ любовта ягълътъ е нагоре, въ истината мъдростта двата ягла сж обърнати нагоре, третиятъ ягълъ е обърнатъ надолу. Що е мъдростта? Мъдростта е наука, въ която двата ягла сж обърнати нагоре, единиятъ е обърнатъ надолу. Любовта е единъ ягълъ, който е обърнатъ нагоре, въ истината единиятъ е нагоре, другиятъ е надолу. Единъ математикъ за да развие тази тема, трѣбва да мине отъ своето статическо положение въ което се намира. Казвашъ: Що е статическо положение? Разбрани тѣ хора обясняватъ философията. Допуснете дошла нѣкоя стара баба при млада момъкъ. Вземамъ единъ поводъ. Къмъ старата баба има особено чувство. Като погледне, гледа да ѝ послужи, не може да се занимава съ нея. Казва: Син ко, туй ме боли. Казва: Нѣма нищо, ще намѣримъ нѣкой лѣкъ. Той ще иде да повика трима четирима души лѣкари да се занимаватъ съ нея, повече не може да се занимава, той не разбира. Представете си, че тази баба е 15, 16 или 19 годишна млада и много красива. Тя не казва, че я боли нѣщо. Има нѣщо живо подвижно въ очитѣ. Като го погледне, знае да свири на цигулка и той вземе цигулката, свирятъ, седнатъ и двамата. На пияното тя сви и той свири. Знае да поетизира и той поетизира и тя и двамата пишатъ. Казвате: Такъвъ животъ може ли бжде. При сегашнитѣ условия, при които ние живѣемъ, не може да бжде. Едно време старитѣ фотографи, помня, като ще фотографиратъ ще мине цѣлъ часъ, докато нагласи фокуса, следъ това ще цѣка. Тогавъ ще тури едно було на главата, че веднажъ, че два пѣти ще дойде при тебе, пакъ ще се отдалечи, после пакъ ще дойде. Ще съжелявашъ, че се фотографирашъ. Много търпение се искаше. Сега отведнажъ като дойде и тракъ.

Не разваляйте Божията чистота, която е внесена въ душата ви. Единственото нѣщо, което човѣкъ трѣбва да пази въ живота си е Божествената чистота. Тя седи въ душата на човѣка. Тази чистота, докато ти я пазишъ ти си човѣкъ. Щомъ тази чистота се измѣни, ти изгубвашъ своята човѣщина. То а а Господъ казва: Душата ме мрази. Той мрази? Богъ мрази въ насъ нечистотата, основа, което не е свойствено. Всѣка нечиста мисль, всѣко нечисто желание, всѣка нечиста поскпка. Разправятъ единъ анегдотъ, азъ го привеждамъ въ другъ смисль. Единъ мой познатъ ми казва: Имамъ единъ мой приятель, музикантъ, който свири хубаво. Оставихъ го да свири вжжи. Като го

оставихъ да свири, връщамъ се, имахъ 4-5 хиляди лева, нѣма ги. Като излѣзо-
зохъ, тамъ бѣха. Оставихъ го да свири, като се върнахъ нѣма паритѣ. Като
свирилъ толкозъ хубаво, паритѣ влѣзли въ джоба му. Сега го утешавамъ.
Превеждамъ единъ анегдотъ изъ български животъ. Сждатъ единъ циганинъ,
че открадналъ коня. Казва: Господинъ сждия, азъ не го откраднахъ. Бѣхъ се
качилъ на крушата отгоре, той дошълъ отдолу, подхлъзвамъ се и падамъ, че
падамъ на гърба му. Хуква да бяга, че ме занесе вкѣщи. Ни най-малко не
сѣмъ ималъ омисълъ да го крамъ. Сега при тия разсждения привеждамъ дру-
другъ примѣръ. Стоянъ отива, натоварилъ магарео си въ града. Приспало му
се и легналъ да спи. Става и юларѣтъ тамъ, магарето го нѣма. Какъ е изчез-
знало, разни философии може да има. Той си казва тѣй: Ако сѣмъ азъ Стоянъ
изгубилъ магарето, ако азъ не сѣмъ Стоянъ, спечелихъ единъ юларъ, което е
много важно за едно бждеще магаре. Ние се утешаваме. Нѣкой философъ седи
и мисли, че ималъ единъ юларъ. За мене е важно магарето, не юларѣтъ. За
мене всѣко магаре, което се води съ юларъ, не е магаре. Шоми, които се
водятъ безъ юларъ, сж магарета. Магарето, което се води съ юларъ, то е роб.
Какво ще говорите за роби. Ние говоримъ за свободни хора. Истинско магаре
е туй, което се води безъ юларъ. Юларѣтъ това е ограничение. Шоми има-
ме едно ограничение въ свѣта, изисква се разрешение. Любовта е една.
Любовта е една и недѣлима. Въ мъдростта имаме две, въ любовта имаме
едно. Въ истината имаме три. Дветѣ сж производни числа. Въ мъдростта ти
имашъ отношение не само къмъ ~~себе си~~ себе си, имашъ отношение и къмъ дру-
гитѣ. То е единъ професоръ, който има отношение къмъ своитѣ ученици да
предаде своето знание. Шо е истина? Истината е чрезъ която може да въз-
приемешъ любовта, и тази любовъ да я предадешъ, само чрезъ начинитѣ
на мъдростта. Въ мъдростта двама души помагатъ да възприемешъ нѣщо,
въ истината само единъ. Любовта само предава нѣщата, тя не взема нищо.
Единственото нѣщо, което не взема, въ свѣта то е любовта- онова вѣчнот
то начало въ Бога, което се раздава. Въ мъдростта имаме тази любовъ.
Отъ двама души всѣки трѣбва да даде отъ своята любовъ. М-то тази черта
е обща за двамата. Въ мъдростта двама души се спорятъ, кой да вземе
чашата. Тази чаша е еднаква за двамата. Този законъ е сжщиятъ. Лѣвиятъ
кракъ има еднакво право съ дѣсния. Въ ходенето законътъ е сжщиятъ. Само
че ако човѣкъ излѣзе отъ кѣщи и трѣгне съ лѣвия кракъ, има едно постиже-
ние, ако трѣгне съ ~~дѣсния~~ дѣсния кракъ има друго постижение. Не сж постиже-
нията еднакви. Защото ако вземете въ човѣка дѣсната страна на главата,
е отрицателна. Лѣвата страна е положителна, та работи, дѣсната страна е
пасивна, тя е потенциалъ. Лѣвиятъ мозъкъ работи. Дѣсното полушарие е по-
тенциалъ. Тогава винаги дѣсното полушарие коригира погрѣшкитѣ на лѣвото.
Направишъ една погрѣшка, ще коригирашъ нѣщата въ дѣсното. Всичкитѣ хора,
които влизатъ въ стълкновение съ себе си, тѣ искатъ да поправятъ въ
лѣвото полушарие. Тамъ има постоянно работа. Въ дѣсното се поправятъ по-
грѣшкитѣ. Тогава една погрѣшка не взема съ дни да се поправи. Една погрѣ-
грѣшка ако не можешъ въ една секунда да я поправишъ, опасна е работата.
Ако чакашъ минута, 10, 15 дни погрѣшкитѣ да се поправятъ, казва: съзнахъ
погрѣшката си. Да съзнаешъ следъ нѣколко часа, или следъ нѣколко деня
или следъ нѣколко години да съзнаешъ погрѣшката си, ти не си уменъ.
Уменъ човѣкъ е онзи, който въ момента съзнава своята погрѣшка и веднаг
я коригира. Всичкитѣ погрѣшки трѣбва да се коригиратъ. Туй изисква
Божествениятъ е

редъ на нѣщата.

Допуснете ,че азъ напиша следното:

ааа

Въ практическо отношение А-то гопиша по този начинъ. Но той какъ ще го напише? Ако ти си свършилъ добре една работа за мене и азъ ти плащамъ, то не дава поводъ, че ако не си я свършилъ добре, пакъ да ти платя. Отношенията сѫ правилни. Свършилъ си една работа долре, ушилъ си една дреха хубаво, плащатъ ти. Намира нѣкаква погрѣшка, искашъ да го убедишъ, че не е. Щомъ дойде да се убеждаваме, никога не убеждавай единъ човекъ, че нѣкоя твоя погрѣшка ще се поправи, сама по себе си. Дрехарътъ самъ трѣбва да поправи тази погрѣшка. Не трѣбва онзи, който носи дрехата да поправя погрѣшката. Като ми шие обуца единъ казва: Тя ще се разширятъ. И досега не сѫ се разширили. Трѣбвало да ги дамъ на обуцаря да се разтеглятъ. Казва: Ще се поправи. Не може да се поправи. Азъ ви говоря за единъ поредъкъ не човѣшки. Единъ поредъкъ, отъ който зависи бъдещето на хората, въ миналитѣ вѣкове е зависѣло и въ настоящия свѣтъ зависи. Свѣтътъ ще се о прави тогава, когато хората рѣшатъ да изправятъ моментално своитѣ погрѣшки. Не да се извиняватъ. Л-то това е мъжътъ. М-то това е жената и детето е истината. Детето представя истината. Майката представя мъдростъ, бащата представя любовта. Бащата трѣбва да дава, нѣма какво да се извинява. Майката нѣма какво да се извинява, трѣбва да вложи тази любов. Детето трѣбва да приложи истината. Никакво извинение въ свѣта. Не се иска извинение. Азъ не искамъ извинение. Въ единъ оркестъръ като направи погрѣшка, веднага да поправи погрѣшката, да вземе правилно тона. Като направи една погрѣшка, веднага да я поправи. Единъ гостилничаръ даде сухъ хлѣбъ, да вземе сухия хлѣбъ и да даде топълъ, мекъ. Направи погрѣшка въ яденето, да я поправи. Имате една мисълъ, търсите погрѣшкитѣ. Ти минавашъ и казвашъ: Това говедо кжде отива. Говеди отива да се учи. DV Го на английски значи отива, води значи учи. Говеди, значи отива да се учи. Казва: Той е едно куче. Кучи, което се учи. Всѣко нѣщо, което се учи е кучи. Всѣко говедо, което отива да се учи е говедо, което не се учи, никакво говедо не е. Ние казваме: Да престанемъ да бъдемъ говеда. Тя е английска работа. Въ английски само една дума обяснява. Искаме свѣтътъ да се поправи. Въ английски думата привентъ преди, двеста години означавала "откарай ме Господи", сега значи "забрани ми Господи". Преди двеста години означавала накарай ме Господи, следъ двеста години значи точно обратното. Освенъ че не ме карай, но забрани ми да не правя това. Много естествено. Една чаша, която е била пълна съ сладко вино - чашата да я изпиешъ - но туй вино вече се вкиснало, станало опивателно съдържанието на виното въ чашата. Преди 200 години било сладко. Следъ двеста години се е вкиснало. Днесъ думата привентъ значи забрани. Думата привентъ станала еготиична. Преди двеста години този човекъ не е ималъ да взема отъ никого нищо, помагалъ. Следъ двеста години има нѣколко хиляди хора да му дължатъ той ходи да събира. Всѣки казва: Да се махне. Всички бедни хора въ свѣта се молятъ Господъ да махне богатиятъ, казватъ: Ха да си отиде отъ свѣта, да ме не измъчва. Единственото здравословно състояние е да нѣма да вземашъ отъ никого. Новото състояние е че си далъ да се радвашъ. Като дадешъ никой да не знае. Христосъ е казалъ: "Каквото прави дѣсната ръка, лѣвата да не знае". Като правишъ нѣщо, обичашъ нѣкого, да си мълчишъ. Любовта е любовъ само когато има плодъ. Какво ще ми разправяте за своята любовъ.

Тя нѣма никакъвъ плодъ. Какъ ще му познае любовта. Азъ те обичамъ. Щомъ те обичамъ, ще познае любовта ти каква е. Въ любовта трѣбва да опитваме. Щомъ се опитва нѣщо, то е реалността на нѣщата. Богъ казва: "Опитайте ме". Когато дойде до насъ Той да ни опита. Имаме примѣра, приближава се Христос до смривницата, нѣмаше плодъ, както еврейския народъ. Казва: Синъ човѣче-ски нѣма къде глава да подслони. Казватъ: Знаехме, че Богъ бѣше съ Мойсея, този откъде е дошълъ. За всичкитѣ пророци върваха, за този нѣмаме довѣ-рие въ него. Сега знаете ли причинитѣ, защо евреитѣ не приеха Христа, кажетъ ми. Азъ да ви кажа, защо. Въ миналитѣ вѣкове живѣлъ въ Китай единъ мъд-рецъ, виденъ човѣкъ, единъ мъдъръ китаецъ. Оженилъ се за една красива ки-тайка като беденъ, сиромашъ. Тя живѣла съ него и единъ день му казва: Слу-шай, натегнихъ се съ тебе. Много добъръ човѣкъ си, но азъ искамъ да си пожи-вѣя, нѣмаме за ядене, дрехи. Освободи ме, намѣрихъ си другъ. Казва ѱ: Много до-бре, азъ се радвамъ, че си намѣрила единъ богаташъ. Той я освободилъ, оженва се тя за другъ. Въ това време Китай падналъ въ голѣмо бедствие, повикали този мъдрецъ да оправи Китай. Той като дошълъ всичко трѣгнало наредъ. Тя като чула, че той станалъ царъ на Китай идва при него и казва: Да живѣемъ както по-рано. Той взема едно шише съ нектаръ, разлива го на земята и ка-зва: Ако може да съберете този нектаръ и да бѣде тѣй чистъ, както по-рано, тогава може да живѣемъ. Да живѣемъ както въ миналото. Искаме да залагваме Господа. Като дойдемъ до Него, казваме се: За бѣдеше, сега да се доволствува-ме. Какво се ползвате отъ едно удоволствие, кажете ми. Нищо не се ползватъ те. Всѣка Божествена енергия трѣбва да се тури на мѣсто да се използва. Съвременнитѣ хора се наказватъ за злоупотребление на енергията. Мислите ли, че тия народи нѣма да ги държатъ отговорни, дето събиратъ тази взривна е-нергия въ вещества, правятъ дисонансъ въ природата. Мислите ли, че нѣма да ги държатъ отговорни? Ще ги държатъ. Никой нѣма право да злоупотребява съ Бо-жиитѣ блага. Ние нѣмаме право да сѣдимъ, ние имаме право да разсѣждаваме. Ние ще извадимъ положителното отъ живота. Ти си недоволенъ отъ живота. Ти си злоупотребилъ, злоупотребилъ си най-първо отъ своята мисль, злоупотрѣ-бявашъ съ своето сърдце, злоупотребявашъ съ своята душа. Гледамъ хората и бихъ привелъ нѣкой примѣръ, но примѣритѣ не се разбиратъ. Гледамъ когато нѣкой иде казва: Имамъ да ви плащамъ. Искане да му кажа, има време. Щомъ имамъ да му плащамъ, има време, щомъ нѣмамъ да му плащамъ, нѣма време. Изважда и плаща. То е егоистично добро. Срѣща ме едно малко дее на пята и ме спира. Искане отъ мене да му дамъ петъ, десетъ лева или да му дамъ колце или кукла. Трѣбва да бѣда доста уменъ. Казва: Кепи ѱ една кукла. Представете си, че азъ съмъ професоръ, отивамъ да уча. Туй момиче иска отъ мене да ѱ купя ку-кла. Може да извърша тази задача. Азъ бихъ направилъ на туй момиченце една кукла отъ захаръ, не бихъ отишълъ да кепя една кукла както сега. Ще ида да купя една кукла отъ захаръ. Ще кажа: Като играешъ съ тази кукла да я прием-мешъ вътре въ себе си, не отивай но да живѣе вътре въ тебе.

Σ Сега тия тритѣ знака Л, М, И съвсемъ другояче гледамъ на тѣхъ. Който не разбира любовта ще направи ѱ, ножъ, съ който ще те мушка. Този, който не разбира мъдростта, този върхъ ще тури отгоре, ще те удри ѱ главата. Който не разбира истината, ще те удави, ще мяза на онзи свещеникъ, на който донесли деца да кръщава. Като турилъ едно ѱ дете въ купола, удави-ло се. Не знае да кръщава. Попътъ трѣбва да хване детето за устата, да не срѣкна и да го мушне въ водата. Той го хваналъ за главата, турилъ го въ вод-дата, водата влиза.

Изхвърли го, казва: Не върви.

Да обичаш един човек, то е цяла наука, имаш отношение към Бога. То е най-свещеният акт в света. Аз го обичам. То е най-свещената работа, която може да свършим. Да обичаш, няма по-благородна, по свещена работа от тази. Ако от тази работа се срамуваш, какю ще бъдеш? Постоянно слушам, казва: Съжалявам, че го обикнах. Защо съжаляваш? Отде се срещнахме. От тия въпроси нищо ние се разрешава. Ще кажете: Като идем в оня свят. Ти в оня свят не може да идеш, ако няма някой да те обича, нищо повече. Ти между един народ не може да живеш, ако не разбираш неговия език. При българите трябва да знаеш езика на българите. При англичаните трябва да знаеш езика на англичаните. Всеки като иде между един народ, иска да изучи езика. Този свят е свят на любов. Всички мислите, че в онзи свят може да идете. Кракът ти не може да стъпи без любов в оня свят. Ти в света на мъдростта без знание не може да идеш. И в света на истината ако не си свободен, не може да влезеш. Истината, казва, ще ви направи свободни, тя ще ви приеме свободен човек. В истината не може да влезе окалян човек. Тя ще те освободи от всичко, ще влезеш при нея свободен. Ти, който не си свободен в своите мисли, който не си свободен в своите чувства, не може при истината да влезеш. При Бога не може да влезеш. Бог не се нуждае от болни хора. При Него ще идем здрави. Кой е здрав човек? На който мисълта е светла и здрав, на който чувствата са светли, той е здрав човек, на който постъпките са силни е здрав човек. Тия работи вие не можете да ги приемете, защото теоритически ние приемаме, но като дойде на опит, не приемаме. Щом дойде на опит, мъчно стават работите.

Да кажем аз уча за любовта. Любовта е непринуден акт. Аз ни най-малко нямам право да кажа, че някой не ме обича. Аз съм свободен да проява любовта си според моя ум, според моето сърдце, според моята душа, както аз разбирам. Аз нямам право да се мисля моятта любов по начините, по които я проявяваш. Ти може да проявиш любовта според начините, както разбираш, според твоео сърдце, според твоята душа, както ти разбираш. Погрешката е, че не искате да разберете. Аз не може да искам вие да постъпвате, както аз постъпвам и вие не може да искате аз да постъпя, както вие постъпвате. Мислите ли, че един човек, който може да ви даде вода с едно златна чаша, или който може да ви даде сребърната чаша и един който ви дава с медна чаша е едно и също нещо. Онзи, който ви дава с златна чаша, ще внесе живот в вас. Онзи, който ви дава с сребърната чаша, ще внесе здраве в вас. Онзи, който ви дава с медната чаша, той ще ви отрови. Ако държите водата в медната чаша, отделя нещо. Всяка мисъл която е обвита с тъмнина, не е права. Всяко едно чувство, което обвито с страдание, не е право. Всяка една постъпка, която е болезнена, не е права. То е коригиране. Някой път чувствуваш неприятност, то е за коригиране. Законът за хармонията е в Божествения свят. То са правила. Човек трябва да разбира законите на своя ум, трябва да разбира законите на своето сърдце, на своята душа, трябва да разбира законите на своя дух. Да бъдеш крайно взискателен без никакви погрешки. В 120 години на един умник човек се допуска да направи една погрешка. И всяка година да правиш по една погрешка, не е лошо. При сегашния живот аз разделям хората: има едни, които всеки ден правят погрешки. Има едни: които в седмицата

правятъ една погрѣшка. Има едни, които единъ пѣтъ въ месеца правятъ една една погрѣшка и други, които веднажъ въ годината правятъ една погрѣшка. Онѣзи, които правятъ всѣки ~~малки~~ ^{малки} ~~денъ~~ ^{денъ} погрѣшка, въ годината ще направятъ 365 погрѣшки - доста богати сж. Другитѣ, които правятъ въ седмицата една погрѣшка, въ годината ще иматъ 52 погрѣшки. Тогава ще имате 365:52:12 Тия 365 погрѣшки сж по-малки, тѣ сж деца. 52 сж ~~малки~~ ^{малки} ~~момчи~~ ^{момчи}, а 12-тѣ сж ~~малки~~ ^{малки} ~~попци~~ ^{попци} възрастни. 365 сж деца, 52 сж на 19 години ~~малки~~ ^{малки} погрѣшки, 12-тѣ сж възрастни. Въ годината една погрѣшка, то е мъдрецъ. Ако ти всѣки денъ правишъ погрѣшка, ти си дете. Ако въ седмицата правишъ една погрѣшка, ти си на 15-16 години, Ако въ месеца правишъ една погрѣшка, ти си възрастенъ, Ако въ годината правишъ една погрѣшка, ти си мъдрецъ. Вие имате отрицателната страна. Азъ представямъ да направимъ една погрѣшка, билъ съмъ длъженъ да дамъ по единъ левъ всѣки денъ, 365 лева. Допуснете, че азъ направя погрѣшка и господарьтъ ми каже: Всѣки денъ ще давашъ по единъ левъ. Азъ съмъ далъ по два лева. Единиятъ левъ е погрѣшка. Тази погрѣшка, че съмъ далъ два лева отъ гледището на моя господаръ е погрѣшка, отъ гледището на моето азъ е погрѣшка, но отъ гледището на природата е благо. Ако посѣя единъ декарь земя или ако посѣя два декара земя, ее-едне съ жито губя ли азъ? Два пѣти повече семе хвърлямъ, но ще имамъ и два пѣти повече приходъ. Когато ние живѣемъ по Бога и изпълняваме волята Божия, въ божествения свѣтъ нѣма отрицателни страни. Каквото и да направишъ, доброто е добро. Въ Божествения свѣтъ е невъзможно да направишъ една погрѣшка. Защо е невъзможно? По единствена та причина, че као се опиташъ да направишъ една погрѣшка, ти ще усѣтишъ такава болка, каквато никога не си чувствувалъ. Като знаешъ болката, която причиняватъ погрѣшките, ще ги правишъ ли? Той знае, чи въ тази погрѣшка, ще дойде таково страдание, каквото никога не е чувствувалъ. Защо нѣма да направя ~~малки~~ ^{малки} погрѣшката. Шо ще правя една пакостъ, да правя една погрѣшка, да страдамъ, защо да не направя доброто, да приемамъ благо? Защо ще напусна хубавия хлѣбъ, ще вземамъ разваления ~~мухлясалъ~~ ^{мухлясалъ}, отровенъ хлѣбъ. Никаква философия нѣма.

Свѣтътъ не може да се оправи дотогава, докато ние не се убедимъ че ние трѣбва да обикнемъ Бога. Мойсей го каза на евреитѣ, не го разбраха. Да възлюбишъ Господа, не го разбраха. Христосъ дойде, проповѣдва, пакъ не го разбраха. Християнитѣ страдатъ затова. За туй ние искаме една култура. Този законъ трѣбва да се приложи. Безъ любовь къмъ Бога, никаква нова култура въ свѣта не може да дойде. Ние не знаемъ, какъ да проявимъ любовьта, нито хлѣбъ имаме, нито знание имаме, нито пари имаме. Онзи, който е богатъ съ всичко, отъ него всичко може да искашъ. Той може да ти услужи. Казвамъ: само при любовьта къмъ Бога, ние ще се научимъ, какъ да постъпваме. Само като обичаме Бога, онѣзи, които Го обичатъ, знаятъ, какъ да постъпватъ. Казва: "Всички ще бждатъ научени отъ Господа". Всички, които любятъ Господа, ще бждатъ научени. Тълкувамъ: Всички, които обичатъ Господа, заплатата на любовьта е да бждатъ научени отъ Господа. Които не Го обичатъ, нѣма да бждатъ научени. Казвамъ: Ще турите основа. Въ разнитѣ цркви, въ разнитѣ религии иматъ единъ начинъ за запознаване съ Бога. Единственото нѣщо: безъ любовьта къмъ Бога, ние не можемъ да бждемъ научени. Ако любишъ, ще те любятъ. Тогава ще дойде знанието, ще дойде свободата. Знанието и свободата сж резултати на любовьта къмъ Бога. Та казвамъ: Седите и мислите. Не мислете, че туй лесно се разрешава. Но нѣкой пѣтъ казватъ, че нѣкои хора сж

10

много аки. Има захарь много яка. Тази захарь трѣбва помощникъ да омекне. Ако налѣеш студена вода, омекчава. Но ако налѣеш топла вода, по-лесно се омекчава. По-силна е топлата вода, повече любовь има и захарьта капитулира. Като нѣма никаква любовь, захарьта седи яка. Казва: Не се мърдамъ. Сега всѣка една мисль съ какво ще я омекчите. За мисльта трѣбва да я увиете въ свѣтлина, чувството трѣбва да го увиете въ топлина. Безъ Божествената топлина чувствата сж непонятни. Всѣка постѣпка трѣбва да се увие съ сила. Безъ тази обвивка на силата, непонятна е постѣпката. Казва: Азъ ще извърша голѣма работа. То е Божествена постѣпка, мяза на едно плодно дърво, което дава плодъ на време. Или посѣтото може да израстне. Казвамъ: Всичко онова въ насъ, което носи здраве, сила, то е Божествено. Чрезъ ума ни ще дойде Божията сила. Свѣтлината носи своята сила. И самата сила носи Божественитѣ блага, съ които ние може да приложимъ нѣщата въ този свѣтъ. Нѣкой пѣтъ вие се възмушавате отъ себе си, нали така. Три нѣща има, отъ които може да се възмушавате. Нѣкой пѣтъ пасивно е челото, не взема участие, нѣкой пѣтъ задната частъ не взема участие, нѣкой пѣтъ горната частъ не взема участие, нѣкой пѣтъ странитѣ на мозѣка не взематъ участие. Когато предната частъ е пасивна, казва, Услужи ми. Трѣбва да знаете да говорите. По нѣкой пѣтъ вие говорите, но нѣмате знание. Азъ зная, защо така говорите. Ако не вършатъ че Богъ е вложилъ въ тебе едно благо, какъ ще се ползувашъ? Ако като туришъ ржката си, отгоре на главата, не вървашъ, че Богъ е вложилъ най-великото въ свѣта, не разбирашъ. Като туришъ ржката си отзадъ, то е чрезъ което свѣтътъ се разбира. Туришъ ржката отъ страни, то е начинътъ, по който може да постигнешъ нѣщо. Казва: Хвана се за главата. Почерпаване става. Трѣбва да знаешъ тия закони. Спасението седи тамъ да бутнешъ. Ти седишъ и мислишъ туй може да стане онова може да стане, да ти проповѣдватъ. Губишъ времето. Ще си губите времето; както единъ учителъ - това се е случило въ Свищовъ, нѣма да му кажа името, единъ действителенъ примѣръ - който се е влюбилъ въ една учителка отъ колегията. Праща единъ отъ ученицитѣ си, да каже на учителката, че неговиятъ учителъ има разположение къмъ нея. Той отива веднажъ, два пѣти, пвали го, че е благороденъ, че тия преимущества има, тя го слушала. Две седмици ходилъ и най-после му казва: Защо говоришъ за своу учителъ, защо не говоришъ за себе си? Знайте, че работата станала така, че на мѣсто да се свърши работата на учителя, учителката се оженила за ученика. Не пращайте хората да сватосватъ за вашата любовь. Не пращайте ученици да сватосватъ за вашата любовь. Вие пращате вашитѣ ученици да ви препирчатъ при учителката. Идете сами, трѣбва да се престрашите. Искашъ пари, ще идешъ при банкера, ще му кажешъ учтиво. Ако ти даде, долре, ако не ще идешъ при втори. Въ всичкитѣ хора има едно колебание.

Казва: Какво нѣщо е истината? Щомъ се движи ржката, то е истина. За мене щомъ обичамъ хората, сърдцето ми се движи. Щомъ мисля, движи се умътъ ми. Всѣки човѣкъ, който иде въ даденъ случай при мене, иде да му услужамъ. Казвамъ му начина, по който да върви. При мене сж идвали мнозина, че го боли нѣщо. Азъ рекохъ: Ще ти кажа: никому нѣма да го казвашъ. Ще ми обещаешъ едно нѣщо, никакви пари нѣма да ти взема. Ако не ме послушашъ болестта ти ще стане два пѣти повече отколкото сега. Ако си готовъ да изпълнишъ онова, което ще ти кажа, ще ти дамъ единъ цѣръ. Ако не го изпълнишъ ще бѣде по-лошо. Казва: Кажи ми. Азъ искамъ да имашъ една опитность. Ти боледувашъ, ти не обичашъ баща си и къмъ майка си нѣмашъ обичъ, имашъ

една сестра и съ нея - има си причини. Ще обикнеш баща си, няма да ка-
зваш нищо на майка си и на сестра си. Ти мислиш, че баща ти е малко извъ-
нъ, и майка ти и сестра ти. Ти си най-големият светъл. Направи това. След
време иде и казва: Много по-добре е. - Ще вземеш последното място. Като взе-
меш последното място, баща ти, майка ти и сестра ти ще те турат на първо
место. ~~Кой ще ме тури на първо място?~~

Кой ще ме тури на първо място? Моят ум ще ме тури на първо място
моето сърдце ще ме тури на първо място, и моята душа ще ме тури на първо
место. Тъ сж, които ще ме изнесат. Ако не съм готов да взема последното
место, тъ няма да ме изнесат. ~~Ще имамъ любов към духа си - бащата.~~ Ще има
имамъ любов към душата си - майката. Някой ще каже: Какво съм аз.
Оставете, какво си ти. Душата считамъ, че е майката, сърдцето считамъ, че е
твоята сестра. Тогава ти си човкът на ума. Твоео сърдце, твоята душа и
твоят дух, ще те изведат на първо място. ~~Тъ ще помогнат на твоя ум,~~
ще му дадат свѣтлина, сила и мощ. Тъ седи работата, проста работа. ~~Ти ще~~
започнеш да разсждаваш, какво нѣщо е духът. Досега никой не е решилъ
този въпросъ. Не разрешавайте този въпросъ. ~~Не разрешавай,~~ какво нѣщо е
духът. Може би за бъдеще ще се разреши. Не разрешавай, какво нѣщо е душа
та. Може би за бъдеще ще се разреши. Не разрешавай и какво нѣщо е сърдцето.
Духът е онзи, който донесълъ яденето. Душата е онова, което е сготвила
яденето. Сърдцето е онова, което донесло яденето и го сложило предъ тебе.
Това е проста истина. Ти ядешъ тази храна, която сж приготвили. ~~Донесено~~
яденето, сготвено е, дадено е на тебе, ти ще разберешъ онази истина.

Казвамъ: Ние трѣбва да опитаме живота, който Богъ ни е далъ чрезъ
нашия умъ, чрезъ нашето сърдце, чрезъ нашата душа. ~~Туй,~~ което търсите, не го
търдете отвънъ. Ако това, което Богъ е вложилъ въ твоя умъ, въ твоео
сърдце, въ твоята душа, въ твоя духъ ти не разбирашъ, какъ ще разберешъ
външнитъ нѣща, които сж надалече. ~~Нега не искамъ да кажете,~~ какви хора сме
ние. Откажете се отъ ония кривитъ разбирания на хората на миналото. Законъ
нът е: Досега ние не сме обичали Бога. ~~Всичкото седи въ туй.~~ Казва Господъ
"Когато ~~ме~~ възлюбихъ, когато ме потърсите съ всичкото сърдце,
ще ме намерите. ~~Онзи,~~ който има хубавъ гласъ, какво трѣбва да прави? Трѣбва
да пѣе. Онзи, който е здравъ, какво трѣбва да прави? Трѣбва да работи. Онзи,
който има отличенъ умъ, трѣбва да учи. Онзи, който е много добъръ човѣкъ,
трѣбва да прави добро. Шомъ е добъръ да прави добро. То е статическо поло-
жение. Няма какво да се плашимъ, че ще рсиромашеемъ. Азъ съмъ превоздалъ
примѣра: Ходило едно дете на съживителни събрания. ~~Всичкитъ пѣели,~~ радвали
се. славили Господа. Детето разправя на баща си. Синко, казва, тъ сж нови, тъ
се учатъ, азъ вече съмъ установенъ. Няма какво като тъхъ да правя. Той билъ
доста богатъ американецъ, качилъ се на кабриолета си съ сина си. Конятъ се
спрѣлъ, не върви. Детето казва: Татко, конятъ се установи.

Единъ животъ, който се установява, не върви напредъ, не е прогресивенъ.
Прогресивенъ животъ е, въ който възможноститъ не се измѣнятъ. Отъ слава въ
слава, отъ сила въ сила, отъ мисль въ мисль - това е Божественото. Азъ ще
ви представя въ голѣмъ контрастъ. Представете си, че единъ човѣкъ има да
ви дава хиляда лева. Казва: Ще ме извините, не мога да ги платя. ~~всички,~~ Дав
ва ви единъ левъ. Зарадвайте се, че донесълъ единъ левъ. То е Божественото.
Казва: Идващата година ще платя, Идната година дойде и ти даде два лева.
Зарадвайте се, че два лева ти еда далъ. ~~На~~ На третата година даде три лев

Зарадвай се, че ти даде три лева. Сега може ли да се радвате на единия лев
Тъзи въпроси са разрешени

Всички вървите по закона на сѣнкитѣ. Сѣгашното бабогатяване и
осиромашаване то е сѣнка. Вие вървите въ сѣнкитѣ. Стане сѣнката голѣма -
сутринъ е. Кѣмъ обѣдъ е по-малка и вечерята е пакъ голѣма. Ние мислимъ, че
това нѣщо е реално. То е сѣнка. Разликата между реалния животъ и сѣнкитѣ е
въ това, че животътъ образува сѣнкитѣ, сѣнкитѣ не може да образуватъ живо-
та. Реално е туй, което образува сѣнкитѣ. Сѣнкитѣ сами по себе си не може
да образуватъ реалността. Въ сѣнкитѣ реалностъ нѣма. Въ реалността има
сѣнки. Реалността има отражение, сѣнката не може да създаде една реалност
Любовта омраза може да даде, но омразата лю о ъ не може да допусне. Туй е
необходимо за вѣния животъ. Защото не трѣбва да харчите излишно вашата
умствена енергия, не трѣбва да харчите излишно вашата сърдечна енергия и
не трѣбва да харчите излишно вашата душевна енергия. Въ природата има не
скържавостъ, но всичко се пести. Христосъ като нахрани петъ хиляди хора,
казва: Съберете да не останатъ трошици. Събраха и трошицитѣ. Ние сме недово-
лни отъ живота. Казватъ: Този човѣкъ живѣе по-щастливъ животъ. То е заблу-
ждение. Азъ живѣя щастливъ животъ въ даденъ случай, когато ямъ сладко. Азъ
живѣя щастливъ животъ, когато пия вода сладко, когато спя сладко. Когато се
събужда мисълта не срѣща никакво противоречие, веднага се примирявамъ съ
противоречията въ живота. Има мѣнотии. Който не може да разреши мѣнотии-
тѣ, мѣнотии има. Който може да разреши мѣнотии-тѣ, мѣнотията престава ве-
днага. Представете , че вие сте стари на 120 години, гласътъ трепери, имате
да плащате. Гласътъ трепери, молите се на вашитѣ кредитори, казва: Не искамъ
ще платишъ. Представете си, че вие сте красива мома, толкозъ красива магнет-
ична, вие имате да давате. Като изпѣете една пѣсенъ, банкерътъ ще плати.
Защото младата мома казва така на банкера: Ако не ми платишъ дълговетѣ,
всичкото ти богатство ще замине отъ тебе, нищо нѣма да остане. Той го чув-
ствува. Ние сме чудни, казватъ, какъ ще го докажемъ. Като седя на дѣсния
кракъ, той ме издържа. Ако той престане да ме издържа, веднага ще клекне.
Върху тия двата крака седя. Защо са двата крака. Двата крака ме държатъ въ
изправено положение. Казвашъ: Какво струва моятъ умъ? Твоятъ умъ те държи.
Сърдцето те държи. Ако умътъ престане да работи, ако сърдцето престане да
работи, веднага ще изгубишъ силата си.

Казвамъ: Трѣбва да разчитаме на онова, което Господъ ни е далъ. Краката
са нашитѣ добродетели, рѣцетѣ това са нашата Божествена справедливостъ.
Очитѣ това е Божествената истина. Ушитѣ - е това са Божествената мѣдростъ.
Устата това е Божествената любовъ. Радвай се, че любовта е въ твоята уста.
Радвай се, че Божиятъ мѣдростъ е въ твоитѣ уши. Радвай се, че истината е
въ твоитѣ очи, че доброто е въ краката ти. Ти казвашъ: Това са празни работи
ти, като ида въ оня свѣтъ. Ти въ оня свѣтъ не си ходилъ. Разпитай на това
което имашъ на земята, което Богъ ти е далъ. Отъ него ще разберешъ духовни-
вия животъ. Казвамъ: Бъдете благодарни на онова, което Богъ ви е далъ.
Благодарете, понеже то е капиталъ, който трѣбва да се обработва. Отъ видимо-
то къмъ невидимото.

Сега какво разбрахте? Разбрахте много. Не правете изборъ. Когато
дойде да се жените, нѣмайте трима четирима души да избирате. Щомъ са три-
ма, четирима, не се женете. Като дойде единъ, нѣма какво да избирате, женете
се.

Едно е слънцето, нѣма да очаквате десетъ слънца. Слънцето е едно и изгрѣва
То носи всичкитѣ блага. Доброто е едно, ~~ни~~ нѣма много добрини. Доброто е
единно, Едно добро има въ свѣта, едно благо. Една любовъ има въ свѣта, която
обема всичкитѣ хора. Ние живѣемъ въ нея. Вие понѣкога искате да ви дадатъ
Като иматъ да ви дадатъ. Първата година колко? Единъ левъ.

Въ Унгария, въ Буда-Пеща работилъ единъ слуга при единъ богатъ унга-
рець. Намѣрилъ се на тѣсно и задига 15 хиляди пенгю и изчезва. Следъ 15
години този унгарець фалира и неговиятъ слуга, който билъ въ Америка и ст
станалъ богатъ, му изпраща 15 хиляди долара. Пише: "онеже се подигна моето
положение и понеже еднѣ време ти задигнахъ 15 хиляди ~~дехи~~ пенгю, сега
ти изпращамъ 15 хиляди долара. 15 хиляди долара сж милионъ и половина
сега. Тѣй щото, считайте, че това, сж взели отъ васъ, то ще се върне. Въ свѣта
доброто никога не се губи. Въ историята нѣма нито единъ примѣръ, дето до-
брото да не се е върнало и то съ своитѣ придобивки. Онова, което умѣтъ вър-
ши, онова, което сърдцето върши и което душата върши, всичкитѣ тѣхни резул-
тати се връщатъ. Тия поредки никой не може да ги измѣни. Въ туй седи живо-
тътъ, че Богъ ще измѣни свѣта. Той иска да ни убеди да слушаме неговия по-
редѣкъ. Ние слушаме нашитѣ поредки. Той ни оставилъ хиляди години, зада вид-
димъ, кѣди сж контраститѣ. Искаме нашиятъ поредѣкъ да заповѣдва. Сѣнката не
може да господарува на реалностъ. Ние не съзнаваме това, искаме да се нало-
жимъ. Назва: Азъ искамъ да живѣя. Да живѣешъ, както умѣтъ ти диктува, да живѣ-
ешъ, както сърдцето ти диктува, както душата ти диктува, както ти мислишъ и
както другитѣ мислятъ, то не е разрешение на въпроса.

Изпѣйте една пѣсенъ. /Азъ ще се подмлада/

Прочете отъ тома Устойчиви величини беседата "Огънятъ на любовта"

Отче нашъ-.